

عنوان مقاله:

بررسی اثر تنش خشکی بر عملکرد دانه سه ژنوتیپ ارزن معمولی (*Panicum miliaceum* L).

محل انتشار:

فصلنامه تنش های محیطی در علوم زراعی، دوره 11، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

عباس خرمی - دانش آموخته کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه شهید باهنر کرمان.

عنایت الله توحیدی نژاد - استادیار بخش زراعت دانشگاه شهید باهنر کرمان.

خلاصه مقاله:

کمبود آب گرایش به سمت کاشت ژنوتیپ های مقاوم به خشکی را افزایش داده است. در نواحی خشک شبیه بیشتر مناطق ایران، اغلب اکوتیپ ها و گونه های محلی مقاومت بیشتری در برابر خشکی از خود نشان می دهند. این تحقیق به صورت اسپلیت پلات و در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی که در آن تنش خشکی (50، 75 و 100 درصد ظرفیت زراعی) به عنوان کرت اصلی و ژنوتیپ (پیشاهنگ، رابر و گلباف) به عنوان کرت فرعی در نظر گرفته شده بود، اجرا گردید. نتایج نشان داد که صفات پتانسیل آب برگ، قندهای احیاء، عملکرد بیولوژیک و عملکرد دانه در سطح احتمال یک درصد تحت تاثیر تیمار تنش خشکی قرار گرفتند. اثر ساده ژنوتیپ نیز برای صفات مذکور و همچنین محتوای رنگیزه های فتوسنتزی معنی دار گردید. بر طبق نتایج تجزیه واریانس اثر متقابل ژنوتیپ×تنش تنها برای صفات نشت یونی و عملکرد بیولوژیک معنی دار شد. نتایج مقایسه میانگین نشان داد که تنش خشکی به طور معنی داری عملکرد بیولوژیک، محتوی نسبی آب برگ و عملکرد دانه را کاهش داد این در حالی بود که نشت یونی و محتوای قندهای احیاء به طور معنی داری افزایش یافتند. بیشترین عملکرد بیولوژیک هم در شرایط نرمال و هم تنش مر بوط به رقم پیشاهنگ بود. همبستگی ساده بین صفات نشان داد که عملکرد بیولوژیک، محتوی نسبی آب برگ و قندهای احیاء بیشترین تاثیر را بر عملکرد دانه داشته اند. به طور کلی نتایج این تحقیق نشان داد که اکوتیپ گلباف بالاترین عملکرد دانه را در مقایسه با ژنوتیپ های پیشاهنگ و رابر در شرایط تنش خشکی داشت.

کلمات کلیدی:

ارزن، اکوتیپ، مقاومت به خشکی، عملکرد دانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1025138>

